

ПЕЧАТЬ В ЦЕЛОМ. КНИГОВЕДЕНИЕ

УДК 655.11“1991/1995”(477)

У. І. Куліковіч, кандыдат філалагічных навук, дацэнт,
выконваючы абавязкі загадчыка кафедры РВТ (БДТУ);
К. Т. Тарасевіч, студэнтка (БДТУ)

НАРМАТЫЎНА-ПРАВОВАЯ БАЗА УКРАЇНЫ Ў СФЕРЫ КНІГАВЫДАННЯ (1991–1995)

Артыкул прысвечаны вывучэнню нарматыўна-прававой базы Украіны ў выдавецкай сферы першых гадоў дзяржаўнай незалежнасці, калі фарміравалася сістэма нацыянальна арыентаванага кнігавыдання і кнігараспаўсюджвання. Тут прадстаўлены ў храналагічным парадку асноўныя законы, указы і пастановы вышэйшых органаў улады, якія датычыліся пытанняў арганізацыі выдавецкай дзейнасці і функцыянавання СМІ. Устаноўлена, што Украіна стала першай дзяржавай сярод усходнеславянскіх, дзе ў гэты час была прынята мэтанакіраваная Праграма развіцця нацыянальнага кнігавыдання і прэсы на перыяд да 2000 г.

This article is devoted to analysis of the legal basis of Ukraine in the publishing field of the first years of state independence, when the system of national oriented book publishing and book dissemination was forming. Fundamental laws, decrees and enactments of superior government bodies about organization of publishing activity and functioning of mass media are produced there in chronological order. The fact, that Ukraine became the first East Slavic state, where the deliberate Program of the development of national publishing and mass media until 2000, was established.

Уводзіны. Час з 1991 па 1995 г. нашы даследчыкі назвалі перыядам дэцэнтралізацыі ў кніжнай галіне ўсходнеславянскіх краін. Ён характарызаваўся частковай адменай абавязковага тэматычнага планавання, з’яўленнем першых недзяржаўных выдавецтваў, прыходам у выдавецкую дзейнасць «дылетантаў» [1, с. 57], развіццём рыначных адносінаў у выдавецка-паліграфічным комплексе [2]. У гэты перыяд завяршыўся распад адзінай сістэмы бібліятэчнай, выдавецкай справы і кнігазабеспячэння, у кожнай з краін пачалося стварэнне самастойных інфармацыйных сістэм [3].

Украіна належыць да дзяржаў, дзе выдавецкая справа дасягнула значных поспехаў. Таму вывучэнне вопыту стварэння заканадаўчай базы як важнага складніку развіцця галіны з’яўляецца актуальнай задачай для тэорыі і практыкі друкарскіх працэсаў на постсавецкай прасторы. Веданне спецыфікі станаўлення кнігавыдання на Украіне пасля абвяшчэння незалежнасці былых рэспублік СССР дазволіць глыбей пазнаць шляхі інтэграцыі Беларусі з паўднёвай суседкай і ўбачыць перспектывы развіцця айчыннага кнігавыдання.

Задача артыкула — устанавіць храналогію стварэння заканадаўчай базы Украіны на працягу 1991–1995 гг. і ахарактарызаваць асноўныя заканадаўчыя акты.

Матэрыялам даследавання паслужылі законы, указы і пастановы Украіны [4], у якіх закра-

наюцца пытанні кнігавыдання і кнігараспаўсюджвання.

Асноўная частка. Як вядома, 16 ліпеня 1990 г. Вярхоўная Рада УССР прыняла Дэкларацыю аб дзяржаўным суверэнітэце, а 24 жніўня 1991 г. быў прыняты Акт абвяшчэння незалежнасці Украіны, які 1 снежня 1991 г. пацвердзіў народ на ўсеўкраінскім рэферэндуме [5]. У тым жа месяцы Белакежская дамова скасавала існаванне СССР.

У 1991–1995 гг. актуальнымі для ўкраінскай выдавецкай галіны пытаннямі сталі: стварэнне нацыянальнай заканадаўчай, нарматыўна-тэхнічнай базы, удасканаленне механізму абмену друкаванымі выданнямі з замежнымі краінамі, пашырэнне ўдзелу айчыннага кнігавыдання і друку ў міжнародным супрацоўніцтве [6]. За гэты час на Украіне было прынята 70 актаў, што маюць дачыненне да кнігавыдання, у той час як у Расіі такіх дакументаў было створана 15, у Беларусі — 9 [7].

Украінскія заканадаўчыя акты 1991 г. можна падзяліць на дзве групы: прынятыя да абвяшчэння незалежнасці і пасля абвяшчэння незалежнасці. Да першай групы адносяцца указы і пастановы, дзе акцэнтаваўся ўвага на ўзнагародах лепшых працаўнікоў паліграфічных прадпрыемстваў, развіцці ўкраінскай і іншых нацыянальных моў і культуры на тэрыторыі Украіны, статусе асобных цэнтральных газет. Вось гэтыя дакументы:

— указы Президыума Вярхоўнай Рады УРСР: «Про відзначення працівників поліграфічних підприємств державними нагородами Української РСР» (29.01.1991), «Про присвоєння працівникам республіканських видавництв, м. Київ, почесного звання “Заслужений працівник культури Української РСР”» (18.02.1991);

— Постанова Рады Міністраў УРСР № 41 ад 12.02.1991 «Про Державну програму розвитку української мови та інших національних мов в Українській РСР на період до 2000 року»;

— Постанова Вярхоўнай Рады УССР ад 22.02.1991 «Про інформацію Комісії Верховної Ради Української РСР з питань культури та духовного відродження. Про стан роботи органів державного управління по створенню умов для розвитку культур національних меншин України»;

— постанова № 844-ХІІ ад 18.03.1991 «Про статут редакції газети Верховної Ради Української РСР “Голос України”».

Пасля абвяшчэння незалежнасці асобая ўвага была звернута на стварэнне новай сістэмы рэгулявання выдавецкай галіны, выданне асобных кніг, развіццё нацыянальных культур. У гэты час з’явіліся наступныя дакументы:

— Постанова Вярхоўнай Рады Украіны ад 09.10.1991 «Про позицію прэсы, телебачення і радыо Украіны пад час державного перевороту та заходи, що впливають з цього»;

— распараджэнне Старшыні Вярхоўнай Рады Украіны ад 10.10.1991 «Про передачу власності, що належала ЦК Компартіі Украіны та КПРС»;

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 16.10.1991 «Про додаткові заходи щодо забезпечення видання Книги Пам’яті» («з мэтай актывізацыі працы па ўвекавечанні памяці саветскіх грамадзян, якія загінулі пры абароне Радзімы ў перадавае гады і ў перыяд Вялікай Айчыннай вайны, а таксама пры выкананні інтэрнацыянальнага абавязку»);

— дэкларацыя Вярхоўнай Рады Украіны ад 01.11.1991 «Дэкларацыя прав нацыянальнастей Украіны» (у ёй усім нацыянальнасцям гарантавалася права стварэння сваіх культурных цэнтраў, нацыянальных газет, часопісаў, выдавецтваў);

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 27.11.1991 «Про передачу колишніх партійних видавництв у відання Державного комітету Украіны по прэсі».

У 1992 г. працягнулася фарміраванне органаў кіравання выдавецкай галіной, эканамічнае рэгуляванне сферы, з’явіліся першыя спецыяльныя заканадаўчыя акты, а таксама раней, чым у Расіі і Беларусі звернута ўвага на пытанні правапісу, выданне асобных кніг і развіццё міжнародных адносін у выдавецкай галіне. За гэты час былі прыняты наступныя дакументы:

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 03.01.1992 «Про затвердження Положення про Головне управління по охороні державних таємниць у прэсі та інших засобах масової інформації при Кабінеті Міністрів Украіны»;

— Закон Вярхоўнай Рады Украіны ад 05.02.1992 «Про Єдиний митний тариф»;

— Указ Презідэнта Украіны ад 06.02.1992 «Про невідкладні заходи щодо соціального захисту діячів літератури і мистецтва в умовах переходу до ринкових відносин»;

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 03.03.1992 і 25.05.1992 «Про розміри відрахувань до фондів творчих спілок Украіны за використання творів літератури та мистецтва» і «Про авторську винагороду за видання, публічне виконання та інші види використання творів науки, літератури і мистецтва»;

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 14.03.1992, 11.09.1992 і 16.09.1992 «Про додаткові заходи щодо забезпечення видання томів Зводу пам’яток історії та культури Украіны», «Про підготовку і випуск серії книг “Реабілітовані історією”» і «Про заходи щодо видання Книги Пам’яті Украіны»;

— загад № 1-45-40/24 ад 19.03.1992 «Питання оформлення друкованих видань»;

— Постанова Президыума Вярхоўнай Рады Украіны ад 30.04.1992 «Про статут редакції журналу Верховної Ради Украіны “Віче”»;

— постанова Кабінета Міністраў Украіны ад 08.06.1992 «Питання українського правопису», згодна з якою нова редакція правопису ўводзілася ва ўсе сферы дзейнасці, у тым ліку ў выдавецкую справу;

— постанова Кабінета Міністраў ад 6.07.1992, 01.08.1992 і 15.08.1992 «Про впорядкування розсилки контрольних примірників творів друку», «Питання Державного комітету Украіны по прэсі» (Зацверджанне Палажэння аб Дзяржаўным камітэце Украіны па прэсе);

— постанова Кабінета Міністраў ад 15.08.1992 «Про спеціалізовані редакції для выпуску літератури мовами національних меншин Украіны»;

— загад Міністэрства статыстыкі Украіны ад 11.09.1992 «Про затвердження форми державної статистичної звітності для видавництв і видавничих організацій»;

— дамова аб супрацоўніцтве паміж Украінай і Французскай Рэспублікай (дамова ратыфікаваная Пастановай ВР ад 17.09.1992);

— закон Украіны «Про інформацію» (уводзіцца ў дзеянне Пастановай Вярхоўнай Рады ад 02.10.1992);

— распараджэнне Кабінета Міністраў Украіны ад 20.10.1992 «Про створення сектору видавництв, поліграфіі, засобів масової інформації та видання Книги Пам’яті Украіны»;

— постанова Кабінета Міністраў ад 10.11.1992 «Про зміни в системі органів державної виконавчої влади, підвідомчих Кабінету Міністрів України»;

— закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» (уводзіцца ў дзеянне Постановой ВР ад 16.11.1992).

У 1993 г. актыўна праходзіла эканамічнае станаўленне выдавецкай галіны, фарміраванне органаў кіравання, развіццё міжнародных адносінаў у паліграфічнай сферы. Шмат увагі надзялялася рэгістрацыі друкаваных сродкаў масавай інфармацыі, ахове дзяржаўных таямніц у СМІ, развіццю асветы. У гэтым годзе былі прынятыя:

— пастанова Прэзідыума Вярхоўнай Рады України ад 05.01.1993 і 20.12.1993 «Про матеріально-тэхнічнае забеспечення работы журналу “Віче” в 1993 році» і «Про матеріально-тэхнічнае забеспечення работы газеты “Голос України” в 1994 році»;

— пагадненне паміж Урадам України і Урадам ФРГ пра культурнае супрацоўніцтва ад 15.02.1993;

— постанова Кабінета Міністраў України ад 15.03.1993 «Про державну падтрымку творчых спілок, преси та книговыдавничой справы»;

— постанова Кабінета Міністраў України ад 19.05.1993 аб утварэнні Дзяржаўнага камітэта України ў справах выдавецтваў, паліграфіі і кнігараспаўсюджвання;

— пастановы Кабінета Міністраў України ад 28.05.1993 і 05.07.1993 «Про деякі пытанні охорони державных таемніц у пресі та іншых засобах масової інфармацыі» і «Про затвердження Положэння про Державний комітет України по охороні державных таемніц у пресі та іншых засобах масової інфармацыі»;

— пастановы Кабінета Міністраў «Про прызначэння Дяченка Ю. П. головою Державнага комітету України у справах выдавецтва, поліграфіі та книгорозповсюджання» ад 22.06.1993 і «Про заступніків голови Державнага комітету у справах выдавецтва, поліграфіі та книгорозповсюджання» ад 18.09.1993;

— распараджэнне Прэзідэнта України ад 30.07.1993 «Про заходи щодо державной падтрымкі преси»;

— постанова Кабінета Міністраў ад 10.08.1993 «Питання державной рэестрацыі друкаваных засобів масової інфармацыі»;

— загад Міністэрства інфармацыі України ад 16.08.1993 «Про державну рэестрацыю друкаваных засобів масової інфармацыі»;

— постанова Кабінета Міністраў України ад 03.11.1993 «Про Державну нацыянальную праграму “Освіта” (“Україна ХХІ століття”»);

— «Дэкларацыя про прынцыпы відносін дружбы і співробітництва між Україною і Туніською Республікою» ад 07.12.1993;

— закон Вярхоўнай Рады України ад 23.12.1993 «Про авторскае право і суміжны права» (другі пасля Расіі закон такога кшталту [7]).

У 1994 г. працягнулася фарміраванне органаў кіравання выдавецкай галіной, развіццё міжнароднага супрацоўніцтва, вырашэнне пытанняў адносна аховы дзяржаўных таямніц у СМІ. Шмат увагі адводзілася пытанням дзяржаўнай падтрымкі СМІ. За гэты перыяд былі прыняты наступныя дакументы:

— постанова ад 28.01.1994 № 40 «Про прызначэння Клименка А. П. заступніком голови Державнага Комітету України у справах выдавецтва, поліграфіі та книгорозповсюджання»;

— «Угода між Міністэрствам зв’язку України і Міністэрствам зв’язку і інфармацыі Республікі Беларусь про співробітніцтва з пытань розповсюджэння перыодичных видань» ад 02.02.1994;

— «Чорноморська конвенцыя про співробітніцтва у галузі культуры, освіти, науки та інфармацыі» (дата ратыфікацыі: 04.02.1994, дата ўступлення ў сілу для України: 30.10.1994);

— постанова Кабінета Міністраў України ад 29.03.1994 «Про членів колегіі Державнага комітету у справах выдавецтва, поліграфіі та книгорозповсюджання»;

— Указ Прэзідэнта України ад 14.04.1994 «Про присвоєння рангів державных службовців»;

— постанова Кабінета Міністраў України ад 29.04.1994 «Про затвердження Положэння про порядок і механізм фармування та опублікування Зводу відомостей, що становляць державну таемніцу»;

— постанова Кабінета Міністраў України ад 15.06.1994 № 402, прысвечаная пытанням выдання «Украінскага правапісу» ў новай рэдакцыі;

— «Угода про Програму співробітніцтва між Урадом України і Урадом Державы Ізраіль у галузі культуры і освіти на 1994–1996 роки» ад 16.06.1994;

— «Угода між Урадом України і Урадом Республікі Куба про співробітніцтва в галузях культуры, освіти і науки» ад 27.06.1994;

— указы Прэзідэнта України ад 07.09.1994 і 18.11.1994 «Про заходи щодо впорядкування цін на окремі перыодичні выдання» і «Про додатковы заходы щодо державной падтрымкі перыодичных видань»;

— Указ Прэзідэнта України аб утварэнні Міністэрства України ў справах прэсы і інфармацыі ад 18.11.1994;

— постанова Кабінета Міністраў ад 01.12.1994 «Питання Міністэрства у справах преси та інфармацыі»;

— пастановы Кабінета Міністраў України ад 12.08.1994 і 20.12.1994 «Про увільнення Табачніка Д. В. від обов’язків першого заступни-

ка голови Державного комітету у справах видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження», «Про присвоєння Клименку А. П. третього рангу державного службовця» і «Про присвоєння Таранику В. П. четвертого рангу державного службовця».

Напачатку 1995 г. канчаткова сфарміравалася Міністерства України ў справах прэсы і інфармацыі. Паспяхова развівалася міжнароднае супрацоўніцтва, значна палепшыўся эканамічны стан выдавецкай галіны. Напрыканцы першай пяцігодкі незалежнасці ўкраінскія заканадаўцы падводзілі вынікі і распрацоўвалі шляхі далейшага развіцця кніжнай сферы. Была створана адмысловая Праграма развіцця нацыянальнага кнігавыдання і прэсы на перыяд да 2000 г. (першая на постсавецкай прасторы). Таксама ў гэтым годзе з'явіліся наступныя заканадаўчыя акты:

— Указ Прэзідэнта Украіны ад 02.01.1995 «Про положения про Министерство Украины у справах прэсы та інфармацыі»;

— «Угода про співробітництво в галузі книговыдання, книгорозповсюдження і поліграфії (укр./рос.)» (дата падпісання: 10.02.1995, дата ўступлення ў сілу для Украіны: 22.03.1996);

— Пастанова Вярхоўнай Рады Украіны ад 17.02.1995 «Про рекомендації учасників парламентських слухань про стан освіти в Украіні»;

— Закон Украіны «Про інформаційні агентства» (уведзены ў дзеянне Пастановай ВР ад 28.02.1995);

— Указ Прэзідэнта Украіны ад 28.02.1995 «Про Державну програму розвитку національного книговыдання і прэсы на перыяд да 2000 року»;

— раз'ясненне Галоўнай дзяржаўнай падатковай інспекцыі Украіны ад 01.04.1995 «Щодо сплати або звільнення перыядичных выдань від податку на даваўлену вартісць»;

— «Програма рэалізацыі Попередняй угоды між Урадам Украіны і Урадом Рэспублікі Польша в галузі культурнага та навуковага співробітництва на 1995–1996 роки» ад 28.04.1995;

— ліст ад 30.05.1995 Дзяржаўнага мытнага камітэта Украіны «Щодо митного оформлення газет Російскай Федэрацыі, надрукаваных на давальніцкаму папері іноземнага замовніка, за умовы іх рэалізацыі на тэрыторыі Украіны»;

— «Угода між Урадам Украіны і Урадом Російскай Федэрацыі про співробітництво в галузі культуры, науки і освіти» ад 26.07.1995;

— «Угода про співпрацю між Міністерством освіти Украіны і Міністерством нацыянальнай освіти Рэспублікі Польша на 1996–1998 роки» ад 14.09.1995;

— «Угода про культурнае, навукова-тэхнічнае співробітництво між Урадам Украіны та Урадом Французскай Рэспублікі» (дата падпісання:

19.10.1995; дата ўступлення ў сілу для Украіны: 10.04.1996).

Заклучэнне. На Украіне ў перыяд з 1991 па 1995 г. адбылося рэальнае станаўленне нарматыўна-прававой базы, якая ў цэлым забяспечыла належнае функцыянаванне і паступовае развіццё выдавецкай справы з улікам новых сацыяльна-эканамічных і палітычных умоў. Пра гэта сведчыць лагічнасць тэматычнага дыяпазону заканадаўчых актаў, што кожны год прымаўся заканадаўцамі, а таксама выразная тэндэнцыя да паліпшэння матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння нацыянальнага кнігадрукавання, пастаянная ўвага да праблем культуры, мовы, літаратуры, тыражаваннем якіх і займаецца выдавецкая галіна.

Нягледзячы на палітычныя рознагалосці, украінскія заканадаўцы ажыццявілі ў гэты перыяд галоўнае: прынялі ў 1995 г. Дзяржаўную праграму развіцця нацыянальнага кнігавыдання і прэсы да 2000 г.

Літаратура

1. Касько У. Беларуская кніга ў міжнародным інтэр'еры // Журналістыка-2011: стан, праблемы і перспектывы: матэрыялы 13-й Міжнародна-навукова-практ. канф., прысвеч. 90-годдзю БДУ, Мінск, 8–9 снеж., 2011 г. / Беларус. дзярж. ун-т; рэдкал.: С. В. Дубовік (адк. рэд.) [і інш.]. Вып. 13. Мінск, 2011. С. 56–58.

2. Ничипорович С. А. Развитие издательско-полиграфического комплекса Беларуси в условиях становления рыночных отношений. Минск: Харвест, 2001. 176 с.

3. Зайцев В. Н. Российские библиотеки в период перехода от СССР к России [Электронный ресурс]. URL: <http://www.gpntb.ru/win/interevents/crimea98/doc1/doc9.html> (дата обращения: 19.03.2014).

4. Прафесійная юрыдычная сістэма Мега-НАУ [Электронны рэсурс]. URL: <http://zakon.nau.ua> (дата звароту: 17.03.2014).

5. День независимости Украины // Википедия [Электронный ресурс]. URL: http://ru.wikipedia.org/wiki/День_независимости_Украины (дата обращения: 17.03.2014).

6. Державна програма розвитку національного книговыдання і прэсы на перыяд да 2000 року [Электронны рэсурс] // Прафесійная юрыдычная сістэма Мега-НАУ. URL: http://zakon.nau.ua/doc/?doc_id=461517 (дата звароту: 19.03.2014).

7. Куліковіч У., Тарасевіч К. Станаўленне нарматыўна-прававой базы беларускага і расійскага кнігавыдання (1991–1995) // Международная журналистика–2014: диалог культур и взаимодействие медиа разных стран: материалы III Международ. науч.-практ. конф., Минск, 20 февр. 2014 г. / Белорус. гос. ун-т; под общ. ред. Т. Н. Дасаевой; сост. Б. Л. Залесский. Минск, 2014. С. 155–163.

Паступіў 20.03.2014